

Anmälan mot Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Botkyrka kommun angående underlåtenhet att lämna överklagandehänvisning m.m.

Bakgrund

AA och BB är bosatta i Botkyrka kommun. Efter att de vänt sig till Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Botkyrka kommun och klagat på olägenheter från eldning på grannfastigheten beslutade nämnden den 14 maj 2001 (§ 38) att förelägga grannen att senast den 1 juli 2001 upphöra med eldning i fastighetens vedpanna och braskamin. Beslutet sändes till AA och BB för kännedom. Efter att grannen överklagat beslutet lämnade även AA och BB in en skrivelse med överklagande. Nämnden bedömde att fristen för att klaga hade löpt ut, varför deras överklagande avvisades. De överklagade avvisningsbeslutet hos länsstyrelsen.

I en tidigare anmälan till JO (dnr 2636-2001) gjorde AA och BB gällande att miljö- och hälsoskyddsnämnden hade förvägrat dem rätten att överklaga. De uppgav att de varken hade erhållit information om hur ett överklagande skulle ske eller när ett sådant senast skulle lämnas in.

Efter att representant för nämnden uppgett att beslutet inte hade gått AA och BB emot, beslutade jag den 13 september 2001 att inte utreda anmälan ytterligare.

Anmälan

AA och BB återkom till JO och anförde att deras yrkande i nämnden bestod av tre delar, totalt eldningsförbud, föreläggande vid vite samt förordnande enligt 26 kap. 26 § miljöbalken. Nämnden hade inte förelagt grannen vid vite och inte heller förordnat om att beslutet skulle gälla omedelbart även om det överklagades. De ansåg därför att beslutet hade gått dem emot och att de således hade rätt att klaga. Deras skrivelser till miljö- och hälsoskyddsnämnden bifogades anmälan.

Utredning

Miljö- och hälsoskyddsnämnden anmodades att yttra sig över vad anmälarna anført. Nämnden överlämnade som sitt yttrande en tjänsteskrivelse upprättad av miljöchefen CC och avdelningschefen DD.

Nämnden vidhöll att beslutet den 14 maj 2001 inte hade gått AA och BB emot. Nämnden hänvisade till Länsstyrelsens i Stockholms län beslut den 31 oktober 2001 i vilket länsstyrelsen prövat AA:s och BB:s överklagande av nämndens beslut att avvisa deras överklagande som för sent inkommet. Länsstyrelsen fann att skrivelsen med överklagande skulle anses som inkommen i rätt tid varför nämndens avvisningsbeslut upphävdes och överklagandet togs upp till prövning. Vid denna prövning fann länsstyrelsen att det överklagade beslutet inte kunde anses ha gått de klagande emot. Överklagandet prövades därför inte i sak utan avvisades. Länsstyrelsens beslut var bilagt nämndens yttrande.

AA och BB kommenterade remissvaret. De vidhöll vad de tidigare anfört samt ifrågasatte även i övrigt nämndens handläggning av ärendet. Bland annat ifrågasattes nämndens opartiskhet. Vidare framkom bl.a. att länsstyrelsen, efter klagomål från AA:s och BB:s granne, återförvisat ärendet till miljö- och hälsoskyddsnämnden och att nämnden fattat ett nytt beslut i ärendet den 2 januari 2002 (§ 1). I det beslutet förelades grannen vid vite att följa vissa råd om eldning. Beslutet gällde omedelbart även om det överklagades. AA och BB uppgav att inte heller i samband med att de fick del av detta beslut fick de någon underrättelse om hur beslutet kunde överklagas.

AA och BB lämnade även för kännedom in kopior av skrivelser de sänt till bl.a. nämnden och Stockholms tingsrätt, Miljödomstolen.

Bedömning

Enligt 22 § förvaltningslagen (1986:223) får ett beslut överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas. I sådant fall skall parten underrättas om hur överklagandet skall ske (21 § andra stycket förvaltningslagen).

Av utredningen har framkommit att AA och BB hos nämnden begärt att deras granne skulle meddelas totalt eldningsförbud och att beslutet om ett sådant förbud skulle förenas med vite och gälla omedelbart även om det överklagades. Nämnden förelade grannen att upphöra med eldning senast den 1 juli 2001. Vad gäller de övriga yrkandena har något ställningstagande inte redovisats i nämndens beslut.

Enligt 26 kap. 14 § miljöbalken får beslut om förelägganden eller förbud förenas med vite. En tillsynsmyndighet får även bestämma att dess beslut skall gälla omedelbart även om det överklagas, 26 kap. 26 § miljöbalken. Sådana beslut förutsätter inte yrkande av part. Om emellertid en part har framställt yrkande om detta men inte fått bifall kan man med stöd av rättspraxis inom andra delar av förvaltningsrätten göra gällande att beslutet i de delarna har gått parten emot, även om han fått bifall till sina yrkanden i huvudfrågan. (Jfr RÅ 1991 ref. 62 och RÅ 1990 ref. 74)

I det till JO anmälda fallet är det sålunda mycket som talar för att AA och BB haft klagorätt. Detta är dock en rättslig bedömningsfråga som nämnden och sedermera länsstyrelsen avgjort på annat sätt. Jag kan inte kritisera deras bedömningar. Jag

vill därför inte klandra kommunen för att den underlåtit att lämna överklagande-hänvisning.

Vad AA och BB i sina påminnelser anfört föranleder ingen ytterligare utredning eller något uttalande av mig.

Med dessa uttalanden avslutas ärendet.